

Arrest

nr. 203 831 van 16 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LEBOEUF
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DESGUIN *loco* advocaat L. LEBOEUF en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, K.(...) J.(...), heeft de Afghaanse nationaliteit, u bent Pashtoun en soenniet en werd op 1 augustus 1977 geboren in het dorp Shabi in het district Deh Bala (Haska Mina) in de provincie Nangarhar. U bent analfabeet en had een stoffenwinkel in de bazaar van Ramija, een naburig dorp. U huwde in december 2010 met K.(...) N.(...)[CG X ; O.V.X] en u heeft één zoon, K.(...) M.(...), die op 29 januari 2014 in Shabi werd geboren. Uw ouders verblijven nog steeds in uw geboortedorp.

U verliet Afghanistan een eerste keer omdat u in uw winkel een klant had ontvangen die verdacht werd van de moord op een stamgenoot omdat zij vroeger een landconflict hadden gehad. Omdat deze klant bij u in de winkel was gezien door dorpelingen, was u bang dat u ook verdacht zou worden van de moord op uw dorpsgenoot. U reisde in 2009 illegaal naar het Verenigd Koninkrijk en verbleef daar negen maanden. Vervolgens keerde u in maart of april 2011 vrijwillig met behulp van een smokkelaar terug naar uw geboortedorp omdat uw vader ziek was.

In oktober 2015 ontvluchtte u Afghanistan een tweede keer omdat Daesh en de taliban u van spionage beschuldigden. Uw neef K.(...) werd ontvoerd door de taliban en twee dagen later samen met drie anderen onthoofd op de bazaar van Ramija omdat hij soldaat was in het Afghaans Nationaal Leger. Omdat K.(...) uw neef was en jullie naast elkaar woonden, werd u ook van spionage beschuldigd en bedreigd. U besloot Afghanistan te verlaten.

U verliet Afghanistan in oktober 2015 en reisde via Iran, Turkije en verschillende Europese landen naar België waar u op 22 november 2015 arriveerde en op 24 november 2015 asiel aanvraagde.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u Daesh omdat zij u van spionage beschuldigden.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u samen met uw echtgenote een kopie van uw taskara (identiteitsdocument) en de originele taskara van uw echtgenote voor.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS K.(...)J.(...) pp.2,13; CGVS K.(...)N.(...) p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd er vooreerst vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw terugkeer naar uw geboortedorp Shabi begin 2011 en uw verblijf daar tot oktober 2015.

U verklaart dat uw vingerafdrukken werden genomen in Kos bij uw tweede reis van Afghanistan naar Europa in oktober 2015 (CGVS K.(...) J.(...) p.10). Uit het document van Eurodac blijkt dat uw vingerafdrukken werden genomen in Griekenland op 20 juli 2009, in Italië op 17 augustus 2010 en in het Verenigd Koninkrijk op 4 mei 2011 (Eurodac d.d. 16 december 2016 werd toegevoegd aan het administratief dossier). Nergens blijkt uit dit document dat uw vingerafdrukken werden genomen in

oktober 2015 in Kos. Daarenboven verklaart u dat u in de derde of de vierde maand van 2011 naar Afghanistan terugkeerde terwijl uw vingerafdrukken nog in mei 2011 in het Verenigd Koninkrijk werden genomen (CGVS K.(...)J.(...) p.12).

Uw verklaringen over uw illegale terugreis zijn bovendien ongeloofwaardig. Zo verklaart u dat u via Frankrijk, Italië, Griekenland, Turkije en Iran ben teruggekeerd en dat u hierbij werd geholpen door een smokkelaar waar u 1200 dollar voor betaalde (CGVS K.(...) J.(...) p.11). Hoewel u een bedrag van 1200 dollar neertelde kunt u niet zeggen van waar tot waar deze smokkelaar u begeleidde (CGVS K.(...) J.(...) pp.11-12). Dat u verstoopt was in een voertuig en niets kon zien, verklaart niet dat u er geen idee van heeft welk traject u met de smokkelaar aflegde (CGVS K.(...)J.(...) pp.11-12). Bovendien is het opmerkelijk dat u, ondanks de mogelijkheid om gebruik te maken van programma's van het Verenigd Koninkrijk voor vrijwillige terugkeer, u ervoor geopteerd zou hebben een smokkelaar te betalen om illegaal terug te reizen via plaatsen die volgens u uiterst gevaarlijk zijn (CGVS K.(...)J.(...) p.11). Als u hierop gewezen wordt verklaart u dat u niet naar de vrijwillige terugkeerprogramma's informeerde omdat u dacht dat ze lang zouden aanslepen en u snel naar Afghanistan wilde terugkeren omdat uw vader ziek was (CGVS K.(...) J.(...) p.12). Deze verklaring houdt geen steek. Indien u er daadwerkelijk op gebrand was snel naar Afghanistan terug te keren kan er niet begrepen worden waarom u een illegale reis over land van het Verenigd Koninkrijk naar Afghanistan boven een legale vlucht verkoos.

Bovenstaande vaststellingen doen zeer ernstig twijfelen aan uw verklaring dat u in 2011 van het Verenigd Koninkrijk naar Afghanistan terugkeerde en er vervolgens vijf jaar verbleef.

Uw gebrekkige kennis over Deh Bala en uw ontoereikende verklaringen over uw levenssituatie aldaar ondermijnen nog verder de geloofwaardigheid van uw terugkeer en uw daaropvolgende verblijf in Deh Bala.

Aan uw beroepsactiviteit in Afghanistan kan immers geen geloof worden gehecht. Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af over de plaats waar uw kledingswinkel gelegen was. Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vertelde dat u kleren verkocht in het dorp Shami Cham, beweert u op het CGVS dat uw winkel gelegen was in Ramaji bazaar (CGVS K.(...)J.(...) p.17; DVZ Verklaring punt 12). Geconfronteerd met uw uitspraak bij de DVZ geeft u enkel een blote ontkenning (CGVS p.18). Dat u in Deh Bala een winkel zou hebben uitgebaat haalt u ook onderuit door de uitspraak dat u uw prijzen in Afghani uitdrukte (CGVS K.(...) J.(...) p.7,17). In uw regio werd er heel weinig Kaldar gebruikt, zo zegt u. Al betaalden sommige klanten wel in Kaldar (CGVS K.(...) J.(...) p.7). U bent echter niet vertrouwd met deze Pakistaanse munteenheid waardoor u het omzetten van de prijzen in Afghani naar Kaldar aan uw klanten overliet (CGVS K.(...) J.(...) p.7,18). Uw verklaring dat u hoofdzakelijk Afghani gebruikte waardoor u de Pakistaanse munt niet kan hanteren valt niet in te passen in uw voorgehouden verblijf in Deh Bala. In Nangarhar wordt immers haast uitsluitend de Pakistaanse Kaldar gebruikt. Dat u, die zich een leven van winkelier in Deh Bala aanmeet, over dit onderwerp geheel onwerkelijke verklaringen aflegt, schaaft zeer sterk het geloof in uw verklaarde verblijf in Afghanistan.

Daarnaast kan er ook uit de door u opgegeven data geen verblijf in Afghanistan afgeleid worden. Zo geeft u een exacte geboortedatum op volgens de Westerse kalender en dateert u alle gebeurtenissen tijdens uw verblijf in Afghanistan spontaan volgens de Westerse kalender (CGVS K.(...) J.(...) p.6,9,11,13,19,22). Geen enkele keer gebruikt u de kalender die in Afghanistan in gebruik is. Als verklaring werpt u op dat u de Afghaanse kalender niet gebruikte en dat ze in Afghanistan ook de Westerse kalender hanteren (CGVS K.(...) J.(...) p.9). Het is allerm minst aannemelijk dat er in een afgelegen regio waar de taliban en daesh sterk staan de Westerse kalender gebruikt zou worden door de dorpeelingen (CGVS K.(...) J.(...) p.15). Evenmin kan er aangenomen dat u een goede beheersing van de Westerse kalender uit uw illegale verblijf van tien tot elf maanden in het Verenigd Koninkrijk heeft overgehouden (CGVS K.(...) J.(...) p.12-13). Van uw reeds aangekondigde gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender brengt u overigens het bewijs wanneer u gevraagd wordt de zomermaanden te noemen volgens de Afghaanse kalender en u drie lentemaanden en maar een zomermaand opsomt (CGVS K.(...) J.(...) p.9). Uw povere beheersing van de Afghaanse kalender in contrast met uw kennis van de Westerse kalender schaaft het geloof in uw voorgehouden verblijf in Afghanistan.

Voorts kunnen ook uw verklaringen over de veiligheidssituatie en –incidenten in uw district niet overtuigen. Zo heeft u geen weet van een incident in het naburige dorp Gurgurai waarbij vier burgers door militanten werden onthoofd (CGVS K.(...) J.(...) pp.19,20). U heeft het wel over uw neef K.(...) die samen met drie anderen zou zijn onthoofd, maar u situeert deze gebeurtenis in oktober 2015, in het subdorp Ramija van Shabi en zegt dat de vier slachtoffers allen uit Shabi afkomstig waren (CGVS K.(...))

J.(...) pp.19-22), terwijl uit informatie blijkt dat het onthoofdingsincident plaatsvond in het naburige dorp Gurgurai in december 2014 en dat 3 van de getroffen en uit het district Pachir Agam afkomstig waren.

Verder is het opvallend dat u er niet van op de hoogte blijkt te zijn dat in 2014 alle scholen in uw district Deh Bala werden gesloten door de taliban (CGVS K.(...) J.(...) p.21). Gevraagd naar de sluiting van scholen, geeft u aan dat de school in Papin sinds 9 of 10 maanden (d.w.z. begin 2016) gesloten is en dat de school in Ahmad Khel soms wel en soms niet gesloten is (CGVS K.(...) J.(...) p.21). U rept echter met geen woord over de algemene sluiting door de taliban van alle scholen in Deh Bala in 2014 waardoor 20.000 kinderen van onderwijs werden verstoken. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat deze scholen door de taliban werden gesloten om druk te zetten op de overheid om gevangenen los te laten. Dat u van deze gebeurtenis niet op de hoogte bent bevestigt nogmaals dat aan uw recent verblijf in Deh Bala geen geloof kan worden gehecht.

Evenmin heeft u weet van een incident in een meisjesschool in Deh Bala. U verklaart dat er niet in de school zelf maar in de buurt van een school in Papin een explosie was om mensen af te schrikken om hun kinderen naar school te laten gaan (CGVS K.(...) J.(...) p.21). Uit informatie blijkt echter dat in januari 2015 een meisjesschool werd aangevallen en dat twee leslokalen en het kantoor tot ontploffing werden gebracht.

Voorts bent u ook niet op de hoogte van het ingrijpen van het Afghaans leger tegen daesh of de taliban (CGVS K.(...) J.(...) p.7). Voorbeelden van operaties door het leger in Deh Bala kan u dan ook niet noemen. Het gebeurde niet in uw dorp en van wat er in andere dorpen gebeurde bent u niet op de hoogte, zo zegt u (CGVS K.(...) J.(...) p.8). Dit is niet ernstig. Uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat het Afghaans leger wel degelijk operaties hield tegen de anti-overheidselementen in Deh Bala. Als inwoner zou u van deze operaties op de hoogte mogen zijn ook al vonden ze niet in uw eigen dorp plaats. Het valt trouwens op dat u meermaals een incident waarbij een aanval op het districtscentrum 7 soldaten doodde aanhaalt (CGVS K.(...) J.(...) p.8,19). Deze uitzonderlijke aanval op het districtscentrum zelf vond immers plaats na uw vertrek uit Afghanistan. Dat u zich dit incident levendig voor de geest kan halen wijst allerminst op uw verblijf in Afghanistan en doet sterk vermoeden dat u minstens een deel van uw kennis over Deh Bala door studie verworven heeft.

Voorts kan u ook niet vertellen in welke districten van Nangarhar daesh voor het eerst opdook (CGVS K.(...) J.(...) p.6). Dat een nieuwe brutale rebellenbeweging terrein veroverd is nochtans iets wat de burgerbevolking van deze provincie zou mogen opvallen.

Niet alleen uw kennis over de veiligheidssituatie in Deh Bala maar ook uw geografische kennis en uw informatie over de prominenten van de regio waar u beweert te zijn geboren en te zijn opgegroeid, overtuigt niet. U kent dan wel verschillende politieke figuren uit Nangarhar zoals de gouverneurs Attaullah Ludin, Gul Agha Shirzai en Din Mohammad (CGVS K.(...) J.(...) pp.23-24), maar uw kennis over hen blijkt uiterst oppervlakkig. U werd gevraagd om meer informatie te geven over Din Mohammad. Verder dan dat hij een strijder in Nangarhar is komt u niet. U moet bekennen dat u niet precies weet wie hij is en wat hij deed (CGVS K.(...) J.(...) p.16). Het is opvallend dat u zijn naam spontaan noemt maar dat u niet blijkt te weten dat hij tot de beroemde en machtige familie van uw provincie behoort en dat hij voor uw vertrek naar het Verenigd Koninkrijk de gouverneur van uw provincie was (CGVS K.(...) J.(...) p.16). Over Attaullah Ludin weet u wel dat hij gouverneur van Nangarhar was. Dat hij van uw provincie Nangarhar afkomstig is en tot welke stam hij behoort weet u echter niet (CGVS K.(...) J.(...) p.23). De oppervlakkigheid die uit uw verklaringen spreekt wijst eerder op aangeleerde kennis dan op een daadwerkelijk verblijf in Deh Bala.

Ook uw kennis van de dorpen in de omgeving van uw geboortedorp Shabi laat te wensen over. Zo situeert u het dorp Haroon Baba achter het districtscentrum terwijl het in de tegenovergestelde richting ligt (CGVS K.(...) J.(...) p.23). U geeft aan dat u om naar Panga te gaan eerst door Marga moet passeren, terwijl Panga dichterbij uw dorp ligt (CGVS K.(...) J.(...) p.23). Het dorp Kargar, dat op korte afstand van uw dorp gelegen is, is u geheel onbekend (CGVS K.(...) J.(...) p.23). Voorts meent u geheel verkeerd dat het dorp Ahmad Khel het centrum van uw district is (CGVS K.(...) J. p.4). In werkelijkheid is niet Ahmad Khel maar het dorp Deh Bala de hoofdplaats van uw district. Dat u deze elementaire geografische kennis mist voedt verder het vermoeden dat u de jaren voor uw komst naar België niet in Deh Bala gewoond heeft.

Wanneer u gevraagd wordt naar de wegen in Deh Bala, verklaart u dat Duo Saraka de enige weg in het district is en dat deze weg van drie meter breed in 2003 of 2004 werd aangelegd (CGVS K.(...) J.(...))

p.22). U zegt dat er daarna geen andere wegen werden aangelegd (CGVS K.(...) J.(...) p.22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er in het district Deh Bala een weg van 27 km lang en 9 m breed werd aangelegd in april 2012. Het is weinig aannemelijk dat u dit niet zou hebben opgemerkt aangezien u in deze periode in Deh Bala zou hebben verbleven.

Daarnaast kent u geen substatmen van de Shinwari terwijl u verklaart dat Deh Bala enkel door de Khogyani- en de Shinwaristam wordt bevolkt en dat er Shinwari wonen in Gurgurai, een dorp dat naast uw dorp Shabi gelegen is (CGVS Khogyani Javid p.14). En hoewel u verklaart tot de Khogyani te behoren blijkt u ook geen enkele andere substat – behalve uw eigen substat de Shahab - te kennen in Deh Bala (CGVS K.(...) J.(...) pp.14-15). Gezien de grote hoeveelheid substatmen van deze twee etnische groepen en het belang van clans in de tribale maatschappij die Afghanistan is, is het niet geloofwaardig dat u er geen van kent.

Tot slot is het merkwaardig dat u verklaart dat u 23 of 24 jaar oud was toen de taliban aan de macht kwamen in Afghanistan en zich niet zou herinneren welke regime er vóór de taliban was (CGVS K.(...) J.(...) p.16). Afgezien nog van het feit dat u rond 19 en niet 23 of 24 jaar oud moet zijn geweest toen de taliban de controle overnamen, is het niet geloofwaardig dat u enkel kunt verwijzen naar wat uw vader u verteld heeft over het regime voor de taliban – namelijk over dr. Najib en de mujhadeen - en dat u er zich zelf niets van herinnert (CGVS K.(...) J.(...) p.16). De komst van de taliban was een ingrijpende gebeurtenis, het is weinig geloofwaardig dat u zich dit niet beter kunt herinneren.

Uw echtgenote kan haar verklaarde verblijf in Afghanistan evenmin aannemelijk maken.

Zo heeft ze geen idee door welke regio's ze reisde van jullie woonplaats naar Jalalabad (CGVS K.(...) N.(...) p.3). Van Pachir Agam, een district dat grenst aan Deh Bala, heeft uw echtgenote gehoord maar wat voor plaats het is kan ze niet zeggen (CGVS K.(...) N.(...) p.3). Ook kent uw vrouw geen district met de naam Khogyani, dat nochtans naast haar district Sherzad gelegen is (CGVS K.(...) J.(...) p.8). Naast Sherzad en Deh Bala, de twee districten waar ze gewoond zou hebben, kan ze overigens geen enkel ander district in Nangarhar noemen (CGVS K.(...) N.(...) p.7).

Daarnaast schiet de kennis van uw vrouw over haar woonplaats voor jullie huwelijk, het dorp Kodi khel in het district Sherzad, eveneens tekort. Als haar gevraagd wordt de omringende dorpen van Kodi khel te noemen haalt ze met Nuqur khel, Marki khel, Kandomat [Gandomak] en Tutu zeer uiteen liggende dorpen aan (CGVS K.(...) N.(...) p.5). Het dorp Nuqur khel komt overigens niet voor in de toegevoegde lijst van dorpen en subdorpen in Sherzad. De dorpen Loqman khel of Jamal Khel die op zeer korte afstand van Kodi khel liggen zijn haar helemaal niet bekend (CGVS K.(...) N.(...) p.5). De bevindingen dat de geografische kennis van de regio waar uw vrouw jarenlang gewoond zou hebben erg pover is voegt zich bij de vaststelling dat haar verblijf in Afghanistan ernstig in twijfel moet getrokken worden.

Voorts verbaast uw vrouw met haar uitspraak dat er geen meisjesscholen in Sherzad en Haska Mina zijn en dat er ook in Sherzad geen echte jongensscholen zijn (CGVS K.(...) N.(...) p.8,9). De informatie waarover het CGVS over beschikt en die toegevoegd is aan het administratief dossier toont aan dat er wel degelijk operationele jongens- en meisjesscholen in Sherzad en Haska Mina gelegen zijn.

Hoewel uw vrouw stelt dat zowel taliban als daesh actief zijn in jullie dorp in Deh Bala is haar kennis over beide groeperingen ondermaats (CGVS K.(...) N.(...) p.15). Zo kent uw vrouw geen namen van talibancommandanten of talibanstrijders in de regio (CGVS K.(...) N.(...) p.13,16). Daeshcommandanten in jullie regio kent ze evenmin bij naam (CGVS K.(...) N.(...) p.16). Ook over haar regio in Sherzad kan haar kennis over de taliban niet overtuigen. Hoewel ze stelt dat de taliban in de bergen rond haar dorp zaten kan ze niet vertellen waar deze bolwerken van de taliban gelegen zijn (CGVS K.(...) N.(...) p.3-4).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Deh Bala gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Deh Bala heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te

nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 26 oktober 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U kreeg de kans om met uw advocaat te overleggen maar u volhardde in uw verklaringen (CGVS K.(...) J.(...) p.13).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het CGVS zich beroept werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

De door u neergelegde kopie van uw taskara en de originele taskara van uw echtgenote hebben geen invloed op bovenstaande beslissing. U brengt immers slechts een kopie van uw taskara aan. U beweert dat uw originele taskara verloren ging toen u de oversteek tussen Turkije en Griekenland maakte (CGVS

K.(...) J.(...) p.3). Deze verklaring staat volledig haaks op uw uitspraak bij de DVZ dat u het originele exemplaar van uw taskara in Afghanistan achterliet (DVZ Verklaring punt 25). Deze tegenstrijdigheid doet sterk twifelen over de authenticiteit van uw identiteitsdocument. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, zijn niet van authentieke documenten te onderscheiden. Er kan dan ook weinig waarde worden gehecht aan uw taskara en die van uw echtgenote.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat er voor de asielaanvraag van uw echtgenote K.(...) N.(...) [CG X; O.V.X] eveneens wordt overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, §2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen; van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens; van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet); van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen; van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen; van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt. Ook meent verzoeker dat er een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: "(...)Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reële risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

(...)

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook

werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd er vooreerst vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw terugkeer naar uw geboortedorp Shabi begin 2011 en uw verblijf daar tot oktober 2015.

U verklaart dat uw vingerafdrukken werden genomen in Kos bij uw tweede reis van Afghanistan naar Europa in oktober 2015 (CGVS K.(...) J.(...) p.10). Uit het document van Eurodac blijkt dat uw vingerafdrukken werden genomen in Griekenland op 20 juli 2009, in Italië op 17 augustus 2010 en in het Verenigd Koninkrijk op 4 mei 2011 (Eurodac d.d. 16 december 2016 werd toegevoegd aan het administratief dossier). Nergens blijkt uit dit document dat uw vingerafdrukken werden genomen in oktober 2015 in Kos. Daarenboven verklaart u dat u in de derde of de vierde maand van 2011 naar Afghanistan terugkeerde terwijl uw vingerafdrukken nog in mei 2011 in het Verenigd Koninkrijk werden genomen (CGVS K.(...)J.(...) p.12).

Uw verklaringen over uw illegale terugreis zijn bovendien ongeloofwaardig. Zo verklaart u dat u via Frankrijk, Italië, Griekenland, Turkije en Iran ben teruggekeerd en dat u hierbij werd geholpen door een smokkelaar waar u 1200 dollar voor betaalde (CGVS K.(...) J.(...) p.11). Hoewel u een bedrag van 1200 dollar neertelde kunt u niet zeggen van waar tot waar deze smokkelaar u begeleidde (CGVS K.(...) J.(...) pp.11-12). Dat u verstopt was in een voertuig en niets kon zien, verklaart niet dat u er geen idee van heeft welk traject u met de smokkelaar aflegde (CGVS K.(...)J.(...) pp.11-12). Bovendien is het opmerkelijk dat u, ondanks de mogelijkheid om gebruik te maken van programma's van het Verenigd Koninkrijk voor vrijwillige terugkeer, u ervoor geopteerd zou hebben een smokkelaar te betalen om illegaal terug te reizen via plaatsen die volgens u uiterst gevaarlijk zijn (CGVS K.(...)J.(...) p.11). Als u hierop gewezen wordt verklaart u dat u niet naar de vrijwillige terugkeerprogramma's informeerde omdat u dacht dat ze lang zouden aanslepen en u snel naar Afghanistan wilde terugkeren omdat uw vader ziek was (CGVS K.(...) J.(...) p.12). Deze verklaring houdt geen steek. Indien u er daadwerkelijk op gebrand was snel naar Afghanistan terug te keren kan er niet begrepen worden waarom u een illegale reis over land van het Verenigd Koninkrijk naar Afghanistan boven een legale vlucht verkoos.

Bovenstaande vaststellingen doen zeer ernstig twijfelen aan uw verklaring dat u in 2011 van het Verenigd Koninkrijk naar Afghanistan terugkeerde en er vervolgens vijf jaar verbleef.

Uw gebrekkige kennis over Deh Bala en uw ontoereikende verklaringen over uw levenssituatie aldaar ondermijnen nog verder de geloofwaardigheid van uw terugkeer en uw daaropvolgende verblijf in Deh Bala.

Aan uw beroepsactiviteit in Afghanistan kan immers geen geloof worden gehecht. Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af over de plaats waar uw kledingswinkel gelegen was. Waar u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vertelde dat u kleren verkocht in het dorp Shami Cham, beweert u op het CGVS dat uw winkel gelegen was in Ramaji bazaar (CGVS K.(...)J.(...) p.17; DVZ Verklaring punt 12). Geconfronteerd met uw uitspraak bij de DVZ geeft u enkel een blote ontkenning (CGVS p.18). (...)

Daarnaast kan er ook uit de door u opgegeven data geen verblijf in Afghanistan afgeleid worden. Zo geeft u een exacte geboortedatum op volgens de Westerse kalender en dateert u alle gebeurtenissen tijdens uw verblijf in Afghanistan spontaan volgens de Westerse kalender (CGVS K.(...) J.(...) p.6,9,11,13,19,22). Geen enkele keer gebruikt u de kalender die in Afghanistan in gebruik is. Als verklaring werpt u op dat u de Afghaanse kalender niet gebruikte en dat ze in Afghanistan ook de Westerse kalender hanteren (CGVS K.(...) J.(...) p.9). Het is allerm minst aannemelijk dat er in een afgelegen regio waar de taliban en daesh sterk staan de Westerse kalender gebruikt zou worden door de dorpeelingen (CGVS K.(...) J.(...) p.15). Evenmin kan er aangenomen dat u een goede beheersing van de Westerse kalender uit uw illegale verblijf van tien tot elf maanden in het Verenigd Koninkrijk heeft overgehouden (CGVS K.(...) J.(...) p.12-13). Van uw reeds aangekondigde gebrek aan kennis van de Afghaanse kalender brengt u overigens het bewijs wanneer u gevraagd wordt de zomermaanden te noemen volgens de Afghaanse kalender en u drie lentemaanden en maar een zomermaand opsomt (CGVS K.(...) J.(...) p.9). Uw povere beheersing van de Afghaanse kalender in contrast met uw kennis van de Westerse kalender schaaft het geloof in uw voorgehouden verblijf in Afghanistan.

Voorts kunnen ook uw verklaringen over de veiligheidssituatie en –incidenten in uw district niet overtuigen. Zo heeft u geen weet van een incident in het naburige dorp Gurgurai waarbij vier burgers

door militanten werden onthoofd (CGVS K.(...) J.(...) pp.19,20). U heeft het wel over uw neef K.(...) die samen met drie anderen zou zijn onthoofd, maar u situeert deze gebeurtenis in oktober 2015, in het subdorp Ramija van Shabi en zegt dat de vier slachtoffers allen uit Shabi afkomstig waren (CGVS K.(...) J.(...) pp.19-22), terwijl uit informatie blijkt dat het onthoofdingsincident plaatsvond in het naburige dorp Gurgurai in december 2014 en dat 3 van de getroffen personen uit het district Pachir Agam afkomstig waren.

Verder is het opvallend dat u er niet van op de hoogte blijkt te zijn dat in 2014 alle scholen in uw district Deh Bala werden gesloten door de taliban (CGVS K.(...) J.(...) p.21). Gevraagd naar de sluiting van scholen, geeft u aan dat de school in Papin sinds 9 of 10 maanden (d.w.z. begin 2016) gesloten is en dat de school in Ahmad Khel soms wel en soms niet gesloten is (CGVS K.(...) J.(...) p.21). U rept echter met geen woord over de algemene sluiting door de taliban van alle scholen in Deh Bala in 2014 waardoor 20.000 kinderen van onderwijs werden verstoken. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat deze scholen door de taliban werden gesloten om druk te zetten op de overheid om gevangenen los te laten. Dat u van deze gebeurtenis niet op de hoogte bent bevestigt nogmaals dat aan uw recent verblijf in Deh Bala geen geloof kan worden gehecht.

Evenmin heeft u weet van een incident in een meisjesschool in Deh Bala. U verklaart dat er niet in de school zelf maar in de buurt van een school in Papin een explosie was om mensen af te schrikken om hun kinderen naar school te laten gaan (CGVS K.(...) J.(...) p.21). Uit informatie blijkt echter dat in januari 2015 een meisjesschool werd aangevallen en dat twee leslokalen en het kantoor tot ontploffing werden gebracht.

Voorts bent u ook niet op de hoogte van het ingrijpen van het Afghaans leger tegen daesh of de taliban (CGVS K.(...) J.(...) p.7). Voorbeelden van operaties door het leger in Deh Bala kan u dan ook niet noemen. Het gebeurde niet in uw dorp en van wat er in andere dorpen gebeurde bent u niet op de hoogte, zo zegt u (CGVS K.(...) J.(...) p.8). Dit is niet ernstig. Uit de informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat het Afghaans leger wel degelijk operaties hield tegen de anti-overheidselementen in Deh Bala. Als inwoner zou u van deze operaties op de hoogte mogen zijn ook al vonden ze niet in uw eigen dorp plaats. Het valt trouwens op dat u meermaals een incident waarbij een aanval op het districtscentrum 7 soldaten doodde aanhaalt (CGVS K.(...) J.(...) p.8,19). Deze uitzonderlijke aanval op het districtscentrum zelf vond immers plaats na uw vertrek uit Afghanistan. Dat u zich dit incident levendig voor de geest kan halen wijst allerminst op uw verblijf in Afghanistan en doet sterk vermoeden dat u minstens een deel van uw kennis over Deh Bala door studie verworven heeft.

Voorts kan u ook niet vertellen in welke districten van Nangarhar daesh voor het eerst opdook (CGVS K.(...) J.(...) p.6). Dat een nieuwe brutale rebellenbeweging terrein veroverd is nochtans iets wat de burgerbevolking van deze provincie zou mogen opvallen.

Niet alleen uw kennis over de veiligheidssituatie in Deh Bala maar ook uw geografische kennis en uw informatie over de prominenten van de regio waar u beweert te zijn geboren en te zijn opgegroeid, overtuigt niet. U kent dan wel verschillende politieke figuren uit Nangarhar zoals de gouverneurs Attaullah Ludin, Gul Agha Shirzai en Din Mohammad (CGVS K.(...) J.(...) pp.23-24), maar uw kennis over hen blijkt uiterst oppervlakkig. U werd gevraagd om meer informatie te geven over Din Mohammad. Verder dan dat hij een strijder in Nangarhar is komt u niet. U moet bekennen dat u niet precies weet wie hij is en wat hij deed (CGVS K.(...) J.(...) p.16). Het is opvallend dat u zijn naam spontaan noemt maar dat u niet blijkt te weten dat hij tot de beroemde en machtige familie van uw provincie behoort en dat hij voor uw vertrek naar het Verenigd Koninkrijk de gouverneur van uw provincie was (CGVS K.(...) J.(...) p.16). (...) De oppervlakkigheid die uit uw verklaringen spreekt wijst eerder op aangeleerde kennis dan op een daadwerkelijk verblijf in Deh Bala.

Ook uw kennis van de dorpen in de omgeving van uw geboortedorp Shabi laat te wensen over. Zo situeert u het dorp Haroon Baba achter het districtscentrum terwijl het in de tegenovergestelde richting ligt (CGVS K.(...) J.(...) p.23). U geeft aan dat u om naar Panga te gaan eerst door Marga moet passeren, terwijl Panga dichterbij uw dorp ligt (CGVS K.(...) J.(...) p.23). Het dorp Kargar, dat op korte afstand van uw dorp gelegen is, is u geheel onbekend (CGVS K.(...) J.(...) p.23). Voorts meent u geheel verkeerd dat het dorp Ahmad Khel het centrum van uw district is (CGVS K.(...) J. p.4). In werkelijkheid is niet Ahmad Khel maar het dorp Deh Bala de hoofdplaats van uw district. Dat u deze elementaire geografische kennis mist voedt verder het vermoeden dat u de jaren voor uw komst naar België niet in Deh Bala gewoond heeft.

Wanneer u gevraagd wordt naar de wegen in Deh Bala, verklaart u dat Duo Saraka de enige weg in het district is en dat deze weg van drie meter breed in 2003 of 2004 werd aangelegd (CGVS K.(...) J.(...) p.22). U zegt dat er daarna geen andere wegen werden aangelegd (CGVS K.(...) J.(...) p.22). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat er in het district Deh Bala een weg van 27 km lang en 9 m breed werd aangelegd in april 2012. Het is weinig aannemelijk dat u dit niet zou hebben opgemerkt aangezien u in deze periode in Deh Bala zou hebben verbleven.

Daarnaast kent u geen sub stammen van de Shinwari terwijl u verklaart dat Deh Bala enkel door de Khogyani- en de Shinwaristam wordt bevolkt en dat er Shinwari wonen in Gurgurai, een dorp dat naast uw dorp Shabi gelegen is (CGVS Khogyani Javid p.14). En hoewel u verklaart tot de Khogyani te behoren blijkt u ook geen enkele andere substam – behalve uw eigen substam de Shahab - te kennen in Deh Bala (CGVS K.(...) J.(...) pp.14-15). Gezien de grote hoeveelheid sub stammen van deze twee etnische groepen en het belang van clans in de tribale maatschappij die Afghanistan is, is het niet geloofwaardig dat u er geen van kent.

Tot slot is het merkwaardig dat u verklaart dat u 23 of 24 jaar oud was toen de taliban aan de macht kwamen in Afghanistan en zich niet zou herinneren welke regime er vóór de taliban was (CGVS K.(...) J.(...) p.16). Afgezien nog van het feit dat u rond 19 en niet 23 of 24 jaar oud moet zijn geweest toen de taliban de controle overnamen, is het niet geloofwaardig dat u enkel kunt verwijzen naar wat uw vader u verteld heeft over het regime voor de taliban – namelijk over dr. Najib en de mujhadeen - en dat u er zich zelf niets van herinnert (CGVS K.(...) J.(...) p.16). De komst van de taliban was een ingrijpende gebeurtenis, het is weinig geloofwaardig dat u zich dit niet beter kunt herinneren.

Uw echtgenote kan haar verklaarde verblijf in Afghanistan evenmin aannemelijk maken.

Zo heeft ze geen idee door welke regio's ze reisde van jullie woonplaats naar Jalalabad (CGVS K.(...) N.(...) p.3). Van Pachir Agam, een district dat grenst aan Deh Bala, heeft uw echtgenote gehoord maar wat voor plaats het is kan ze niet zeggen (CGVS K.(...) N.(...) p.3). Ook kent uw vrouw geen district met de naam Khogyani, dat nochtans naast haar district Sherzad gelegen is (CGVS K.(...) N.(...) p.8). Naast Sherzad en Deh Bala, de twee districten waar ze gewoond zou hebben, kan ze overigens geen enkel ander district in Nangarhar noemen (CGVS K.(...) N.(...) p.7).

Daarnaast schiet de kennis van uw vrouw over haar woonplaats voor jullie huwelijk, het dorp Kodi khel in het district Sherzad, eveneens tekort. Als haar gevraagd wordt de omringende dorpen van Kodi khel te noemen haalt ze met Nuqur khel, Marki khel, Kandomat [Gandomak] en Tutu zeer uiteen liggende dorpen aan (CGVS K.(...) N.(...) p.5). Het dorp Nuqur khel komt overigens niet voor in de toegevoegde lijst van dorpen en subdorpen in Sherzad. De dorpen Loqman khel of Jamal Khel die op zeer korte afstand van Kodi khel liggen zijn haar helemaal niet bekend (CGVS K.(...) N.(...) p.5). De bevindingen dat de geografische kennis van de regio waar uw vrouw jarenlang gewoond zou hebben erg pover is voegt zich bij de vaststelling dat haar verblijf in Afghanistan ernstig in twijfel moet getrokken worden.

Voorts verbaast uw vrouw met haar uitspraak dat er geen meisjesscholen in Sherzad en Haska Mina zijn en dat er ook in Sherzad geen echte jongensscholen zijn (CGVS K.(...) N.(...) p.8,9). De informatie waarover het CGVS over beschikt en die toegevoegd is aan het administratief dossier toont aan dat er wel degelijk operationele jongens- en meisjesscholen in Sherzad en Haska Mina gelegen zijn.

Hoewel uw vrouw stelt dat zowel taliban als daesh actief zijn in jullie dorp in Deh Bala is haar kennis over beide groeperingen ondermaats (CGVS K.(...) N.(...) p.15). Zo kent uw vrouw geen namen van talibancommandanten of talibanstrijders in de regio (CGVS K.(...) N.(...) p.13,16). Daeshcommandanten in jullie regio kent ze evenmin bij naam (CGVS K.(...) N.(...) p.16). Ook over haar regio in Sherzad kan haar kennis over de taliban niet overtuigen. Hoewel ze stelt dat de taliban in de bergen rond haar dorp zaten kan ze niet vertellen waar deze bolwerken van de taliban gelegen zijn (CGVS K.(...) N.(...) p.3-4).

(...) Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Deh Bala heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst

een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.(...)

De door u neergelegde kopie van uw taskara en de originele taskara van uw echtgenote hebben geen invloed op bovenstaande beslissing. U brengt immers slechts een kopie van uw taskara aan. U beweert dat uw originele taskara verloren ging toen u de oversteek tussen Turkije en Griekenland maakte (CGVS K.(...) J.(...) p.3). Deze verklaring staat volledig haaks op uw uitspraak bij de DVZ dat u het originele exemplaar van uw taskara in Afghanistan achterliet (DVZ Verklaring punt 25). Deze tegenstrijdigheid doet sterk twifelen over de authenticiteit van uw identiteitsdocument. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, zijn niet van authentieke documenten te onderscheiden. Er kan dan ook weinig waarde worden gehecht aan uw taskara en die van uw echtgenote."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker stelt dat hij niet de mogelijkheid kreeg om zich over de gebeurtenissen in Afghanistan uit te drukken en dat de bedreigingen waarvan hij het slachtoffer is geweest maar zelden ter sprake kwam moet erop worden gewezen dat uit de voormelde vaststellingen blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt voor zijn komst naar België in Deh Bale te hebben verbleven. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn recent verblijf uit Deh Bala aannemelijk te maken kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

Het argument dat zijn verklaringen niet altijd keurig vertaald waren maakt verzoeker niet concreet. Hij toont niet aan op welke punt in zijn verklaringen er problemen zouden zijn ontstaan bij de vertaling. Dat zijn verklaringen niet altijd keurig vertaald waren is dan ook slechts een bewering. Waar hij stelt dat het gehoorverslag regelmatig gebruik maakt van het Engels en soms heel verwarrend blijkt, toont verzoeker ook niet aan dat de tolk bepaalde verklaringen verkeerd zou hebben vertaald. Het aspect dat zijn verklaringen verwarrend blijken te zijn, toont evenmin aan dat er een vertalingsfout zou zijn gebeurd. De aantekeningen in het gehoorverslag zijn enkel en alleen gesteund op wat verzoeker zelf verklaard heeft. Indien dit verwarrend blijkt te zijn, is dit het gevolg van verzoekers eigen verklaringen. Verzoeker dient erop te worden gewezen dat de gehoorverslagen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen worden opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker onjuist weer te geven en biedt als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit (RvS 18 juni 2004, nr. 132673; RvS 26 juni 2002, nr. 108470). Ook de tolk is neutraal en heeft geen invloed op de beslissing. Verzoeker verklaart bovendien in het begin van het gehoor de tolk goed te verstaan (stuk 6, gehoorverslag p. 2). Noch verzoeker, noch zijn raadsman maakten bij het afsluiten van het gehoor enige opmerking omtrent het gehoor (stuk 6, gehoorverslag, p. 24).

Waar wordt gesteld dat er in Griekenland heel wat problemen bestaan rond het nemen van vingerafdrukken en verzoeker desbetreffend informatie hierover bijbrengt, moet worden opgemerkt dat de Europese Commissie, zo blijkt uit het voorgelegde document, onder meer Griekenland verweet geen vingerafdrukken te nemen. Het document dat verzoeker bijbrengt wijst er bovendien op dat dit belangrijk is voor de werking van het Dublin systeem en EU hervestigingsregelingen. Aangezien verzoeker zelf verklaarde dat zijn vingerafdrukken werden genomen in Griekenland, gaat de kritiek over het niet nemen van vingerafdrukken om zo de werking van de Dublin Verordening te teniet te doen, niet op. De problemen met het nemen van vingerafdrukken in Griekenland doen ook geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker verklaarde dat hij in de derde of de vierde maand van 2011 naar Afghanistan terugkeerde terwijl zijn vingerafdrukken nog in mei 2011 in het Verenigd Koninkrijk werden genomen en dat zijn verklaringen over zijn illegale terugreis eveneens ongeloofwaardig zijn. Hoe dan ook, kan de informatie over de problemen rond het nemen van vingerafdrukken in Griekenland geen afbreuk doen aan de talrijke vaststellingen waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde recente verblijf in het dorp Shabi in het district Deh Bala.

Wat betreft deze vaststellingen dient volgens verzoeker het feit dat hij ongeschoold is in aanmerking te worden genomen. Verzoeker toont overigens niet aan dat analfabetisme of ongeschooldheid de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat zou zijn zijn leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Zelfs van een persoon die ongeschoold of analfabeet is, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen omtrent zijn leefomgeving.

Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige, duidelijke vragen stelde die verzoeker kennelijk kan volgen en waarvan hij de logica en inhoud correct begrijpt. Van een persoon die beweert in het dorp Shabi, in het district Deh Bala van de provincie Nanagarhar te zijn geboren, en gedurende zijn hele leven tot aan zijn eerste vertrek uit Afghanistan in 2009 te hebben gewoond en vervolgens van 2011 tot 2015 opnieuw daar woonde kan immers worden verwacht dat hij op de hoogte is van enkele elementaire aspecten uit het dagelijkse leven aldaar. Waar verzoeker stelt dat hij keurig kon antwoorden op de vragen met betrekking tot de scholen in de regio, doet dit gegeven geen afbreuk aan de vastgestelde gebrekkige kennis van bovenvermelde aspecten uit het dagelijks leven van verzoeker.

Zo verzoeker verwijst naar het arrest "*Singh et autres c. Belgique*" van 2 oktober 2012 van het EHRM, waarin België veroordeeld werd in een zaak van Sikhs die als afgewezen asielzoekers naar Moskou dreigden te worden teruggestuurd, merkt de Raad op dat dit arrest er enkel op wijst dat de nationale asielinstanties, wanneer er twijfels bestaan omtrent de voorgehouden nationaliteit en verblijfplaatsen van een asielzoeker en deze asielzoeker vervolgens documenten aanbrengt die deze twijfels zouden kunnen wegnemen, de plicht hebben deze documenten te onderzoeken om zo meer zekerheid te verkrijgen over het al dan niet bestaan van een risico blootgesteld te worden aan een in artikel 3 van het EVRM verboden handeling voor betrokkenen in hun land van herkomst. Verzoeker gaat er na een selectieve lezing van voormeld arrest echter aan voorbij dat zijn asielaanvraag niet werd afgewezen omwille van twijfels omtrent zijn voorgehouden nationaliteit, doch wel omdat de door hem aangevoerde verblijfplaats ongeloofwaardig werd bevonden, wat maakt dat aan de door hem voorgehouden problemen die met deze verblijfplaats verbonden zijn geen geloof kan worden gehecht. De door verzoeker neergelegde documenten tonen niet concreet aan waar verzoeker verbleef in de periode voor zijn vertrek uit Afghanistan en waarin hij de beweerde problemen situeert.

Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog het bewijs dat hij voor een bouwbedrijf heeft gewerkt en als lijfwacht voor een commandant van het leger. De Raad stelt vast dat verzoeker hier noch op de Dienst Vreemdelingenzaken noch op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen melding van maakte en bijgevolg evenmin op grond van deze tewerkstelling problemen te hebben ondervonden. Ook in onderhavig verzoekschrift zet verzoeker niet uiteen op welke wijze deze jobs hem in de problemen brachten.

Ook moet worden opgemerkt dat het document met betrekking tot zijn tewerkstelling bij het bouwbedrijf een fotokopie is. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan geen bewijswaarde worden verleend. Hierbij moet worden opgemerkt dat de tekst op het document scheef staat in vergelijking met de kopie en de voettekst alsook met het watermerk, waardoor het knip-en plakwerk enkel wordt bevestigd. De lay-out van het document wijst dan ook op het gefabriceerd karakter ervan. Ook moet worden vastgesteld dat verzoeker op de vraag of hij zijn taskara ooit nodig heeft gehad in Afghanistan antwoordde dat mensen die in kantoren werken het nodig hadden, dat hij nooit gewerkt heeft in een kantoor, het dus niet nodig had, dat hij in zijn dorp woonde en geen enkele overheid er één vroeg (stuk 6, gehoorverslag, p. 2). Het document van het bouwbedrijf stipuleert echter dat verzoeker gewerkt heeft voor een bouwbedrijf als één van de NATO ondernemingen en dit in verschillende militaire kampen als manager van 2013 tot 2014. Verzoekers verklaringen omtrent de taskara staan dan ook in schril contrast met het neergelegde document, hetgeen de authenticiteit van een dergelijk document dan ook volledig ondermijnt.

Wat betreft de bij het verzoekschrift gevoegde foto's die zijn tewerkstelling als lijfwacht voor een commandant van het leger moeten staven, merkt de Raad op dat deze omstandigheden geenszins uit de foto's kunnen worden afgeleid. Daarnaast bieden deze foto's geen enkele indicatie van het beweerde jarenlange verblijf van verzoeker in zijn regio van herkomst noch van zijn tewerkstelling.

De door verzoeker per aanvullende nota van 14 september 2017 neergelegde “gelegaliseerde” taskara van hemzelf en van zijn echtgenote tonen hun recente verblijfplaats niet aan.

Wat betreft de stelling dat het om gelegaliseerde taskara's zou gaan stelt de Raad vast dat in de neergelegde attesten van de Afghaanse ambassade de geldigheid en authenticiteit van deze taskara's bevestigd wordt en gesteld wordt dat de taskara's gelegaliseerd zijn door het Ministerie van Buitenlandse Zaken van Afghanistan op 4 juli 2017. De Raad stelt echter vast dat niet de taskara's, maar enkel de vertalingen ervan de stempel van legalisatie dragen op 4 juli 2017. Deze “legalisatie” heeft dan ook geen betrekking op de taskara's zelf, maar op de vertaling ervan. De Raad ziet dan ook niet op basis waarvan de attesten van de Afghaanse ambassade stellen dat de taskara's gelegaliseerd zijn. De door verzoeker en zijn echtgenote neergelegde legalisatie van 27 juli 2017 betreft ook enkel de legalisatie van de handtekening van de persoon die de voormelde attesten ondertekende, maar heeft evenmin uitstaans met de taskara's zelf. Verzoeker toont dan ook niet aan dat de neergelegde taskara's authentiek zijn. Het gegeven dat verzoeker thans zogenaamd “gelegaliseerde” taskara's neerlegt doet dan ook geen afbreuk aan de terecht gedane vaststellingen:

“De door u neergelegde kopie van uw taskara en de originele taskara van uw echtgenote hebben geen invloed op bovenstaande beslissing. U brengt immers slechts een kopie van uw taskara aan. U beweert dat uw originele taskara verloren ging toen u de oversteek tussen Turkije en Griekenland maakte (CGVS K.(...) J.(...) p.3). Deze verklaring staat volledig haaks op uw uitspraak bij de DVZ dat u het originele exemplaar van uw taskara in Afghanistan achterliet (DVZ Verklaring punt 25). Deze tegenstrijdigheid doet sterk twifelen over de authenticiteit van uw identiteitsdocument. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt dat zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, zijn niet van authentieke documenten te onderscheiden. Er kan dan ook weinig waarde worden gehecht aan uw taskara en die van uw echtgenote.”. Deze vaststellingen blijven dan ook nog steeds overeind.

Waar verzoeker bij deze aanvullende nota een medisch voorschrift, een getuigenis en een vaccinatiekaart voegt, moet worden vastgesteld dat zij niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006, zodat niet kan worden aangenomen dat de bijgevoegde vertaling daadwerkelijk de exacte vertaling is van wat werd neergeschreven in de documenten. Hoe dan ook, betreft het neergelegde geneesmiddelenvoorschrift van 5 augustus 2015 slechts een fotokopie. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan geen bewijswaarde worden verleend. Het voorschrift werd bovendien niet ondertekend, noch bevat het enig officieel kenmerk waaruit de authenticiteit zou kunnen blijken. Een dergelijk voorschrift kan dan ook door eender wie zijn ingevuld. De getuigenis waaruit verzoekers verblijf moet blijken is eveneens een fotokopie. Daarenboven heeft het een gesolliciteerd en subjectief karakter en werd het opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert. Ook de neergelegde vaccinatiekaart betreft een fotokopie en zo blijkt uit de bijgevoegde vertaling, bevat het geen enkele vermelding van de persoon, die de vermelde vaccinaties heeft toegediend. Ook stelt de Raad vast dat het concrete adres van het vaccinatiecenter niet vermeld wordt op deze kaart en is de benaming van het vaccinatiecenter slechts weergegeven als “D-C.H.C”. Dergelijke vaststellingen doen afbreuk aan de authenticiteit van het document.

Het attest van dokter V. U. stelt enkel dat verzoeker en zijn echtgenote medisch worden gevolgd, doch hieruit blijkt niet dat verzoeker of zijn echtgenote niet in staat zouden zijn om hun leefwereld in tijd en ruimte te situeren en/of te antwoorden op vragen met betrekking tot de dagelijkse aspecten van het leven in en rond hun dorp.

Per aanvullende nota van 22 november 2017 bezorgt verzoeker de Raad twee medische attesten van dokter A.M., waarvan één werd opgesteld in zijn hoofde en het andere in hoofde van zijn echtgenote.

Wat betreft het attest dat in hoofde van verzoeksters echtgenote werd opgemaakt, moet worden vastgesteld dat dit attest dateert van 18 november 2017, zijnde aldus ruim een jaar na haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Ook wordt hierin melding gemaakt van een depressie van lange duur die verergerd werd door een tweede geboorte en dat de angst voor een weigering van verblijf met terugkeer naar het land van herkomst dit een beetje voedt. Daargelaten de vraag welk neurologisch onderzoek er gevoerd werd teneinde de diagnose van depressie te kunnen stellen, moet worden opgemerkt dat uit dit attest geenszins blijkt dat verzoekers echtgenote ten tijde van haar gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet bij machte was om haar leefomgeving in tijd en ruimte te situeren of te antwoorden op vragen met betrekking tot de

dagelijkse aspecten van het leven in en rond haar dorp. Voorts meldt dit attest de klacht van lage rugpijn, maar het hoeft geen betoog dat het louter melden van een dergelijke klacht geen uitstaans heeft met de mogelijkheid tot het afleggen van verklaringen omtrent haar leefomgeving in het land van herkomst.

Wat betreft het medisch attest van verzoeker moet worden opgemerkt dat dit werd opgemaakt naar aanleiding van de consultatie van verzoeker op de dienst Neurologie van het ziekenhuis te Lobbes. Hieruit blijkt dat verzoeker zich aldaar op 11 september 2017, zijnde een klein jaar na het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gepresenteerd heeft met de klacht van hoofdpijn en geheugenstoornissen. Uit dit attest blijkt evenmin dat verzoeker ten tijde van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet in staat was om dit gehoor af te leggen gezien hij op dat moment met geheugenproblemen en hoofdpijn kampte. Dit attest maakt weliswaar melding van verzoekers klacht van geheugenproblemen in een stressvolle- of vermoeidheidscontext, maar hieruit blijkt niet dat verzoeker zich in een situatie bevond waardoor verzoekers cognitief geheugen dermate zou zijn aangetast waardoor hij in de onmogelijkheid zou zijn concrete gegevens en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen, zijn leefomgeving in tijd en ruimte te situeren en te antwoorden op dagelijkse aspecten van het leven in en rond zijn dorp. Uit het uitgevoerde neurologische en EEG-onderzoek bleken desbetreffend evenmin enige significante afwijkingen.

Wat betreft de taskara van zijn zoon die verzoeker per aanvullende nota ter terechtzitting neerlegt, moet worden opgemerkt dat dit eveneens slechts een fotokopie is en dat er geen enkele aanwijzing is dat het hier om de kopie van een authentiek document zou gaan en dit vooral mede gelet op voorgaande vaststellingen.

2.4. Het vooraangaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij recent afkomstig is uit het district Deh Bala in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met de neergelegde aanvullende nota van 22 november 2017 legt verzoeker drie persartikelen neer die volgens verzoeker bewijzen dat de situatie in zijn streek van herkomst nog onstabiel is. Gelet op wat vooraftaat is een dergelijke verwijzing niet dienstig.

2.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonst.

2.8. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF